

[Grove]

der sidder her, men vi er også alle sammen patienter, og derfor kan vi ikke som sygehusejere sige: nu lukker vi samtlige sygehuse. Derfor er det ikke en normal situation, vi har, og det berettiger os i allerhøjeste grad til at finde en løsning på dette område.

Det har regeringen gjort. Det er en velafbalanceret løsning, men det foreliggende ændringsforslag vil ødelægge denne afbalance-rede løsning.

Det er egentlig også i strid med, hvad finansudvalget i dette Folketing har pålagt finansministeren. I 1986 havde man en diskussion i finansudvalget om arbejdsforholdene på sygehuse, og dér blev det direkte pålagt finansministeren i de kommende overenskomstforhandlinger at tage forholdene på sygehuse op og se på, hvorledes man kunne lade arbejdstilrettelæggelsen på vore sygehuse. Bl.a. skulle 20-timers reglen helt klart tages frem. Det var der et bredt flertal for også blandt de partier, der nu vil tage dette ud af § 6. Men jeg går ud fra, at det er, fordi man ikke er tilstrækkeligt orienteret internt i partierne, at man har begået den fejltagelse, for jeg kender jo folk i dette Ting, der siger, at man selvfølgelig skal rette sig efter, hvad finansudvalget siger. Det er det parlamentarisk korrekte, og det har finansministeren gjort. Derfor kan dette ændringsforslag ikke vedtages; så ville man ikke følge det pålæg.

Det ville også være i strid med de arbejdsmarkedsretlige traditioner, hvis vi satte dette ændringsforslag ind i lovforslaget. Jeg vil gerne henvise til det svar på spørgsmål nr. 35, vi har fået fra ministeren, og som helt klart påpegede dette problem.

Jeg vil egentlig også godt fremhæve, at i debatten i går roste Socialdemokratiets politiske ordfører regeringen for, at vi var kommet med dette lovforslag, der fulgte de arbejdsmarkedsretlige traditioner her i Danmark. Hvis vi fulgte dette ændringsforslag, ville vi bryde dem, og både Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti har jo altid været forkæmpere for, at vi følger dem. Derfor vil vi stadig væk kæmpe videre for, at vi ikke bryder disse traditioner, og derfor må vi også stemme imod dette ændringsforslag.

Skal vi have en langsigtet sygehuspolitik, er det simpelt hen nødvendigt, at vi tager de ting frem, der er nævnt i § 6, og får dem afgjort i det nævn, vi nedsætter. Det er en nødvendighed for den langsigtede politik. Jeg

var glad for hr. Henning Rasmussens udtalelse bl.a. i Radiotinget i går, hvor hr. Henning Rasmussen lagde megen vægt på dette.

Derfor er jeg noget skuffet over, at Socialdemokratiet frafalder dette ønske og så at sige ønsker at lave dette nævn om til en ny forligsinstitution.

Der er forhandlet i lang tid om dette emne. Nu er der en løsning på lønforholdene. Der er en løsning på vej med hensyn til fastansættelse af speciallæger. Der er en løsning på vej med hensyn til yngre reservelægers uddannelser. Så mangler vi kun en fornuftig tilrettelæggelse, og det er det, vi får ved at nedsætte det nævn, som regeringen har foreslået.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Man kan ikke fortænke hr. Grove i at sige de ting, han siger, på baggrund af de svar, han har fået i arbejdsmarkedsudvalget fra arbejdsministeren. Jeg tænker her navnlig på svaret på spørgsmål 35, hvor det siges fra arbejdsministerens side, at det ville være helt usædvanligt og i uoverensstemmelse med al tradition på arbejdsmarkedet, hvis man lod et paritetisk nævn tage stilling til alle uløste overenskomstforhold.

Man siger, fremgår det af svaret, at man altid har specificeret nøje, hvad der skulle løses i nævnet, eksempelvis fordeling af puljer osv. Det er ikke rigtigt. I øvrigt er puljer jo ikke en detalje, men netop noget, der omfatter alle overenskomstens områder, blot er beløbsrammen på forhånd givet.

Det er ikke rigtigt, at man har begrænset det, det paritetiske nævn skulle beskæftige sig med. Det normale er faktisk det modsatte: at man i et paritetisk nævn altid kan løse uløste spørgsmål.

Jeg skal i den forbindelse henvise til formuleringen af § 3 i overenskomstloven af 1975, bare for at give hr. Grove et eksempel. Jeg tror, han får brug for megen manuduktion fra arbejdsministerens side til sit næste svar. I § 3, stk. 1, i lov nr. 48 af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. står der f.eks., og det er en helt typisk formulering:

»Inden for de i § 2 nævnte overenskomst- og aftaleområder afgøres sådanne spørgsmål, om hvilke der ikke opnås enighed inden 4